

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.

Concepció BARON MORA (Ponent)

Jacques RICHIARDI

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, 19 de novembre de 2019.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la causa núm. 6000007/2019, seguida pels presumptes dos delictes majors d'amenaques no condicionals fetes amb arma, i delictes menors de possessió de droga tòxica cocaïna pel propi consum i port il·legal d'arma, contra J.G.C., nascut el dia 26 d'agost de 1964 a Lyon (Rhone – França), fill de Juan i d'Antonia, de nacionalitat espanyola i defensat pel lletrat Sr. Josep Antoni Parramon Llavet, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat per la Sra. Carolina Bailen Vila, i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SÓN FETS PROVATS: Vers les 13:20 hores del dia 2 de maig de 2018, A.D.V.C. i J.G.C. es presentaren al domicili del processat J.g.C., -nascut el 26 d'agost de 1964, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals-, radicat a d'Escaldes-Engordany, per tal de reclamar-li un deute pendent. Els esmentats van picar de manera insistent el timbre de la porta fins que en J.G.C., enfadat, els obrí, duent un ganivet a les mans que els hi mostra tot dient-los-hi de marxar o que els mataria, provocant que aquests agafessin por i marxessin corrents escales avall, mentre el processat picava amb la fulla la barana de l'escala, repetint que els mataria, per a tot seguit, perseguint-los fins al portal d'entrada de

l'edifici on romangué uns minuts, instant-los a entrar mentre ells li demanaven de sortir i alhora requerien el Servei de Policia.

Finalment, l'acusat, que s'havia posat el ganivet a l'esquena per dins dels pantalons de manera que sols sobresortia l'empunyadura, decidí tornar vers el seu apartament.

Consten en autes dos ganivets intervinguts, un de tipus caça amb 17 cm. de fulla amb el mànec de color negre dipositat a la bossa amb número de precinte PO-033917 (núm. PO-035655 després de perícia) i un altre de serra de 11 cm, tipus cuina, dipositat a la bossa amb precinte núm. PO-033920 (PO-035656). Fotografies dels folis 43 i 44 respectivament.

Segons el Decret d'Armes de l'any 1989 els dos ganivets pertanyen a la setena categoria (article 1), -armes lícites i de venda lliure-, sent il·legal el seu port en lloc públic (article 3.1) al ser la fulla superior a set cm.

RESULTANT SEGON.- El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional considera els fets com a constitutius de dos delictes majors d'amenaques no condicionals fetes amb arma, tipificats a l'article 143.2 del Codi Penal, del delicte menor de possessió de cocaïna pel propi consum de l'article 284.1 del Codi Penal i del delicte menor de port il·legal d'arma tipificat a l'article 263.1 del Codi penal.

A l'acte del judici oral modifica parcialment la qualificació efectuada retirant l'acusació pel que fa al delicte menor relatiu al consum de productes estupefaents de l'article 284.3 Codi Penal per manca de prova.

Considera que l'acusat n'és responsable en concepte d'autor dels delictes majors d'amenaques i del delicte menor de port d'arma il·legal i demana, tenint en compte l'absència d'antecedents penal i la retirada d'acusació pel delicte menor de consum de productes estupefaents, la pena de vint mesos de presó condicional qualificada a l'abstenció de contactar amb els denunciants amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys en lloc de la de dos anys (vint-i-quatre mesos) sol·licitada en el seu escrit de qualificació provisional de data 7 de març d'enguany. Demana així mateix el comís de les armes incautades i el pagament de les despeses processals causades sense fer expressa reclamació en concepte de responsabilitat i civil.

Manifesta la seva oposició a les objeccions formals de la defensa entenent que els elements de prova han estat degudament obtinguts, havent a més reconegut els fets l'acusat a l'acte del judici oral, i afegeix que, la part de l'entrada d'un edifici d'apartaments és un lloc públic i per tant són reunits els elements del tipus de l'article 263.1 del Codi Penal.

RESULTANT TERCER.- La defensa de l'acusat, el lletrat Sr. Josep Antoni Parramon Llavet, en el seu escrit de qualificació provisional de data 21 de juny de 2019 manifestà la seva oposició al relat de fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Exposa que davant la presència dels avui denunciants a la porta del seu domicili cridant i insultant, el seu representat, en defensa pròpia obrí la porta amb un ganivet a les mans i els demanà de marxar. Nega haver proferit amenaces. Nega també haver sortit al carrer duent un ganivet a la butxaca de darrera dels pantalons.

Per tot el qual demana la lliure absolució per manca de proves i per haver-se defensat de l'agressió que estava rebent.

A l'acte de la vista oral del dia 25 de juny de 2019 el lletrat plantejà com qüestió prèvia que les proves, en referència als ganivets intervinguts pels agents de policia, es van obtenir amb violació de domicili i sense el consentiment de l'acusat, sent, per tant nul·les i, entenent així que l'objecte del debat és circumscrit a les amenaces condicionals.

A la sessió del dia 26 de setembre, data de continuació del judici oral suspès, la defensa del processat per escrit presentat tot just a l'inici de la vista, demana el sobreseïment de les actuacions per exempció de responsabilitat penal del seu representat, Sr. J.G.C., d'acord amb les disposicions de l'article 136 del Codi de Procediment Penal.

Sol·licita es declari la nul·litat de tot el procediment a l'haver-se obtingut les proves amb violació de drets fonamentals, per a finalment, al·legar que s'ha trencat la cadena de custòdia relativa als ganivets incautats.

Reitera la petició d'absolució ja formulada considerant que les amenaces no queden provades.

Al·lega que els possibles perjudicats no han comparegut a l'acte del judici oral i s'oposa a què les declaracions prestades durant el tràmit d'instrucció es donin per reproduïdes.

Afegeix que el processat J.G.C no va sortir al carrer i, per tant, no es troben reunits els elements del tipus penal de l'article 263.1 del Codi Penal, port il·legal d'arma en via pública (sic), que l'imputa el Ministeri Fiscal.

RESULTANT QUART.- La vista oral del judici del dia 25 de juny de 2019 es va suspendre per la impossibilitat de mostrar els ganivets incautats pels agents de policia a la testimoni Sra. M.I.M.M., tal i com ho va sol·licitar

la defensa de l'acusat en el mateix acte i es convocà a les parts per la continuació del judici pel dia 25 de setembre de 2019.

En el decurs de la suspensió el lletrat Sr. Josep Antoni Parramon Llavet presentà un incident de nul·litat d'actuacions, de conformitat amb les disposicions de l'article 18 bis de la Llei Transitòria de Procediments Judicials que fou inadmès a tràmit per aute dictat en data 8 de juliol de 2019 (folis 196 i ss).

CONSIDERANT PRIMER.- En l'aspecte penal el nostre ordenament és essencialment acusatori, i quan desapareix la pretensió punitiva del Ministeri Fiscal, -única part acusadora en el present cas-, que ha modificat la seva pretensió inicial a la vista de la prova practicada, retirant l'acusació pel delictes contra la salut pública de l'article 284.3 del Codi Penal, queda extingida l'acció penal i comporta necessàriament l'absolució del processat del referit delictes, per aplicació del principi acusatori que juntament amb els de publicitat, oralitat, immediació i contradicció forma part de les garanties constitucionals del procés penal establert a l'article 10 de la Constitució.

CONSIDERANT SEGON.- Els fets declarats provats són constitutius de:

1).- dos delictes majors d'amenaques no condicionals fetes amb arma tipificats a l'article 143.2 del Codi Penal

Pel que fa a aquest delictes major d'amenaques amb arma, no és discutit que l'acusat va sortir del seu domicili amb un ganivet a les mans. El fet de mostrar un ganivet a algú suposa de per se una clara amenaça vers la vida o integritat física encara que no vagi acompanyada de paraules amenaçants tal i com al·lega la defensa. Precisament en el cas que ens ocupa, els amenaçats, en veure el ganivet, van agafar por i van sortir corrent del lloc fet que evidencia que l'amenaça va tenir plens efectes sent així el delictes degudament constituït.

Respecte aquest delictes, però també íntimament lligat amb el delictes menor de port d'arma il·legal, la defensa qüestiona que la prova obtinguda pels agents interventors relativa precisament a la incautació dels ganivets és nul·la per quan aquests, els agents, van accedir al domicili de l'acusat sense el seu consentiment i aquesta vulneració de les normes processals, - concretament l'article 26 del Codi de Procediment Penal que regula i estableix els requisits per les perquisicions i registres domiciliaris i altres del mateix codi que enuncia (articles 93,94 i 95) però que no guarden cap relació-, suposa una infracció dels drets fonamentals a la inviolabilitat del domicili i al procés degut i conseqüentment la nul·litat del procediment, sol·licitant alhora es decreti el sobreseïment i arxiu en mèrits de les

disposicions de l'article 127 i de l'article 136 del citat Codi de Procediment Penal.

Val a dir que la dita qüestió, plantejada com a prèvia per la defensa per primera vegada tot just al començament de la vista oral, mai podria generar un pronunciament de sobreseïment en aquest moment processal tota vegada que iniciat el judici sobre el fons la resolució final, pel cas que prosperés i que a més fos una prova única o de cabdal rellevància, hauria de ser d'absolució. Dit això, cal remarcar la futilesa de l'al·legació formulada atès que el mateix acusat a l'acte de la vista oral va reconèixer haver sortit del seu domicili amb un ganivet a les mans per tal d'enfrontar-se als avui denunciants que eren just davant de la seva porta i així ho va declarar i així consta a l'acta del dia 25 de juny, quan a preguntes del representant del Ministeri Fiscal va respondre que *va sortir i va sortir amb el ganivet de cuina perquè estava cuinant patates. (...) al policia li va donar amb el que va amenaçar, que és un ganivet de cuina de serra...*, i a més, en atenció al que acabava de dir i a la vista de la qüestió plantejada va concretar, a preguntes del Tribunal, que *va picar amb el ganivet a la barana mentre deia que els mataria*. A preguntes de la pròpia defensa va declarar que *va sortir amb pijama amb el ganivet de cuina i els hi va dir que no els donaria res i que sortissin perquè estaven a casa seva* i continuà manifestant que els va dir *os voy a matar a los dos* però, afegeix immediatament, que "sense intencions de matar-los". A major abundament, en el seu escrit de defensa presentat en data 21 de juny del 2019, figura al subapartat 4 de l'apartat 1 relatiu als fets que: *El Sr. J.G.C. per defensar-se i fer-los-hi por i a què paressin l'agressió, obrí la porta amb un ganivet de cuina i els hi demana d'anar-se'n. No els amenaçà. El ganivet que utilitzà és el quin surt en la fotografia del foli 44 del sumari. (ganivet de cuina de onze cm de fulla)*. O sigui que resta degudament acreditat que no tant sols va sortir amb un ganivet a les mans sinó que els hi va dir que "els mataria" i "os voy a matar a los dos".

La defensa reclama la vigència del principi de contradicció del procés penal i refusa que es prengui en consideració les declaracions dels perjudicats efectuades durant el tràmit d'instrucció atès que no han comparegut a l'acte de la vista oral en cap de les dues sessions programades i no han pogut ser qüestionats. No obstant si bé dites declaracions poden tenir valor com a prova documental, el cert és que els fets que denuncien, - ja des de el primer moment de demanda d'auxili al servei de policia-, han estat corroborats pel mateix acusat.

Val a dir també que és la primera vegada que l'acusat nega haver autoritzat l'entrada als agents que es van personar al seu domicili arran de del requeriment (vers les 13:20 hores) efectuat pels denunciants, doncs segons consta al foli primer de l'informe del Servei de Policia, -foli 7 de les actuacions-, l'agent redactor amb carnet professional número PO229

exposa que “ *Ens hem desplaçat al domicili de l'interessat, obrint-nos la porta un home, al qui hem fet una palpació de seguretat no duent cap ganivet a sobre. Un cop ens ha convidat a entrar el seu domicili li hem demanat pel succeït manifestant-nos el següent:...*”. Declaració que consta al foli 23 i següents de les actuacions on el processat, assistit del mateix lletrat que avui el representa, no feu cap remarca ni tampoc ho va fer a la declaració prestada el mateix dia 3 de maig vers les 17:42 hores (folis 75 i ss) per davant del batlle de guàrdia i assistit del mateix lletrat, malgrat hagués manifestat al final de la primera exposició efectuada per davant de la policia la seva negativa al registre domiciliari proposat en relació al presumpte il·lícit en matèria de drogues (foli 25). Raons totes elles per les que no pot prosperar la petició de nul·litat de la prova relativa a la incautació dels ganivets per manca de requisits formals a banda que el reconeixement dels fets de la seva part a la vista oral la deixa sense efecte.

Per tot l'exposat, trobant-se reunits els elements del tipus penal i en ser dos les persones amenaçades són constituïts els dos delictes majors d'amenaces amb arma tipificats a l'article 143.2 del Codi Penal que li imputa el ministeri fiscal.

2).- d'un delicte menor de port il·legal d'arma en lloc públic tipificat a l'article 263.1 del Codi Penal.

El processat té reconegut haver sortit del seu domicili amb un ganivet a les mans per tal de fer fora a les persones que allí eren, al replà, i haver-les seguit escales avall fins a l'entrada de l'edifici on romangué sense sortir a l'exterior. L'única diferència rau si aquest ganivet era el de grans dimensions tipus matxet o era el de cuina, tal i com declara.

El delicte és troba degudament constituït perquè tant el replà com les escales i la zona d'entrada que dona accés als diferents apartaments que conformen l'edifici on l'acusat viu són zones comunes i d'accés públic. Lloc públic que és l'expressió, -molt mes ampla que via publica que evoca erròniament la defensa i sobre la quina es recolza per negar el delicte -, que utilitza l'article 3 apartat 1 del Decret d'Armes que textualment disposa: “Queda prohibit el port en zones habitades, en els locals públic, en llocs de reunió o d'esbarjo, camps i sales d'esport i, d'una manera general, en llocs freqüentats pel públic, de les armes de la 7ª categoria que tinguin una fulla d'una longitud superior als set centímetres i de tot tipus de navalles automàtiques”.

Les armes que obren en autes han estat peritades pel servei d'ordre com pertanyents a la setena categoria de l'article 1 del mencionat Decret d'Armes, armes blanques reglamentades quin port esta prohibit en lloc públic si la fulla supera els set centímetres (article 3.1) que és precisament el cas que ens ocupa, perquè tant el ganivet de caça com el de cuina superen ambdós els set centímetres reglamentaris.

L'acusat reconeix dur, al menys, un ganivet quan va sortir del seu domicili i quan va baixar les escales fins al replà, doncs això s'extreu de les seves pròpies declaracions si bé a l'acte del judici oral ha modificat les inicials declaracions fetes a la policia, folis 23 i 24, on va manifestar haver portat dos ganivets, el matxet o de caça i el de cuina, i les efectuades per davant del batlle, folis 75,76 i 77, en el mateix sentit. No obstant en aquest punt és important destacar la declaració del testimoni Sra. M.I.M.M. que des de el primer moment va declarar, i així ho ha mantingut a la vista oral de manera contundent, que quan l'acusat, el Sr. J.G.C. al que ella coneixia, es va girar per tornar vers el seu domicili va veure com el mànec d'un ganivet li sobresortia per la part del darrera dels pantalons i mostrat que li fou els ganivets d'antes, a petició de la defensa, reconeix sense dubtes que el mànec que va veure és coincident amb el ganivet de caça o matxet.

Fou precisament aquesta petició de la defensa formulada en el mateix moment de la declaració testifical tota vegada que no havia estat proposada en el seu escrit de qualificació presentat a mes fora de termini que motivà la suspensió del judici i nova convocatòria per impossibilitat del Tribunal, en aquell moment, d'accedir a l'arxiu de peces ço que provoca que la defensa denunciés una presumpte ruptura de la cadena de custòdia relativa als ja tantes vegades mencionats ganivets. La preservació de la cadena de custòdia significa que des de el moment en què es recullen els elements o peces de convicció (armes, pals, documents, peces de roba...) fins al moment del seu examen com a prova ha de garantir-se que siguin els mateixos que foren intervinguts ja sigui en el lloc dels fets ja sigui en registres o perquisicions. No hi ha prou amb al·legar una possible manipulació per apreciar la nul·litat de la prova, cal acreditar-la. No pot ignorar el lletrat defensor per la seva ja llarga experiència a l'àmbit de la justícia penal que els elements de prova o objectes intervinguts pels agents de policia tot just a l'inici d'una actuació en raó d'una denuncia com en el present cas o en raó d'una investigació ja judicialitzada són entregats al batlle instructor o de guàrdia i dipositats immediatament a l'arxiu únic de peces de convicció restant a disposició de l'òrgan judicial competent, sigui el batlle sigui el tribunal, sota la responsabilitat del funcionari encarregat i on resten fins la celebració de la vista oral a demanda d'alguna part interessada o la seva destrucció una vegada finalitzada la causa. Arxiu únic a efectes d'evitar al màxim el trasllat de proves i que es posà en funcionament pels volts del gener del 2017, és a dir un any i mig abans dels fets d'antes. La denuncia no pot prosperar.

La importància d'aquest element de prova quina nul·litat es demana de manera insistent, d'un costat, per no revestir de les formalitats previstes o d'altre, per la ruptura de la cadena de custòdia i sobre la qual gravita la seva defensa és més que relativa quan el propi acusat a la vista oral, i front els al·legats de la seva representació lletrada, així ho te reconegut.

CONSIDERANT SEGON.- L'acusat J.G.C. és responsable penal en concepte d'autor del delictes major tipificat a l'article 143.2 i del delictes menor de l'article 263.1 Codi Penal per haver realitzat personalment els fets punibles de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal tal i com ja ha estat exposat a l'anterior considerant.

CONSIDERANT TERCER.- No concorren circumstancies modificatives de la responsabilitat penal.

La defensa al·lega, si be no explícitament, la circumstancia excloent de legitima defensa doncs exposa que l'acusat va sortir amb un ganivet en defensa pròpia i demana el sobreseïment de les actuacions per exempció de la responsabilitat. El Tribunal atès els fets declarats provats no pot retenir aquesta circumstancia ni de manera complerta amb efectes excloents de la responsabilitat penal ni de manera incomplerta amb efectes atenuants tota vegada que no es donen cap ni un dels requisits que la conformen.

La circumstancia eximent de responsabilitat regulada a l'apartat 1 de l'article 27 del Codi Penal exigeix, d'acord amb constant jurisprudència, que l'agent actuï en defensa de la persona o drets propis o d'altra persona, havent de concórrer una agressió il·legítima i que hi hagi necessitat racional del mitjà emprat per impedir o repel·lir l'agressió, que l'acte defensiu no sigui desproporcionat, que el mal causat per l'acció defensiva no sigui desproporcionat amb la gravetat del mal que s'intenta impedir o les circumstancies de l'agressor i que no hi hagi hagut provocació suficient per part de l'agressor. D'aquests requisits n'hi ha un que és absolutament imprescindible per a poder apreciar la circumstancia de legítima defensa, complerta o incomplerta, i és que la defensa actuï front d'una agressió il·legítima, entenent com a tal aquella agressió no justificada, però a mes aquesta agressió ha de ser ha de ser imminent doncs es el que justifica la necessitat de defensa i aquesta evidentment, en el present cas no existeix, doncs l'acusat era a l'interior del seu domicili quan el Sr. A.D.V.C.o i el Sr. J.G.C. van picar la porta. No tenia cap necessitat de sortir i si creia o pensava que aquests podien representar un perill per a ell no tenia mes que trucar al servei de policia.

CONSIDERANT QUART.- No procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

CONSIDERANT CINQUÈ.- D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades i, de conformitat amb l'article 70 del Codi Penal, s'escau ordenar el comís dels ganivets, essent els instruments del delictes, per procedir a la seva destrucció.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

DECIDIM:

Absoldre J.G.C. del delictes menor de consum de producte estupefaent cocaïna.

Condemnar J.G.C. com a responsable penal en concepte d'autor de dos delictes majors d'amenaques amb arma i un delictes menor de port d'arma il·legal sense circumstancies modificatives de la responsabilitat penal a la pena de QUINZE MESOS de PRESÓ CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en quatre anys, i el pagament de les despeses processals causades.

S'acorda el comís dels ganivets intervinguts.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.